

“ Honest Abe ”

Biografie van Abraham Lincoln

Abraham Lincoln werd geboren in Hodgenville (Kentucky) in 1806 . Hij was de 16de president van de Verenigde Staten en diende in die functie tot aan zijn dood in 1865 . Over geen figuur zijn meer boeken geschreven na Jezus Christus. In sommige gebieden in de V.S. word hij zelfs als de Messias aanzien. Hij werd ook op Goede Vrijdag om het leven gebracht . Maar anders dan de verlosser zoals verlosser bleef Lincoln gewoon in zijn graf liggen op een begraafplaats in Springfield ,Illinois.

Lincoln , of ook wel “ Abe ” genoemd ,wordt beschouwd als een van de grootste presidenten van Amerika . Hij wordt geprezen om zijn leiderschap tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog, de afschaffing van de slavernij, de versterking van de nationale eenheid en de modernisering van de economie.

De slavernij zou nooit bestaan hebben in Amerika als het geen oude Afrikaanse instelling was geweest. In Guinea waren de gevangenen altijd verkocht en de stamhoofden vonden het even natuurlijk ze aan de blanke zee kapiteins af te staan. Tussen 1750 en 1800 brachten de slavenhalers jaarlijks 50.000 tot 100.000 slaven naar Amerika.Een slaaf was een voorwerp zoals een fiets, hij kon weggegooid n vervangen worden. Als een noorderling een slaaf vond die ontvlucht was uit het zuiden moest hij hem teruggeven aan de rechtmatige eigenaar.

In 1804 werd de slavernij afgeschaft maar Amerika was verdeeld tussen de zuidelijke en noordelijke staten. De Grondwet waarborgde alleen de rechten van de blanken , dat was verwonderlijk want hij werd ook ondertekend door staten waar de negers burgers waren .

Maar de beslissing was een triomf voor de zuidelijke extremisten waar de zwarten als slaven gebruikt werden op de katoenvelden en in de gezinnen van de planters. Ze konden nu volhouden dat de Grondwet hun toestond de slavenij uit te breiden tot alle territoria zonder het Congres of de plaatselijke assemblees te raadplegen.Daar de territoria gemeenschappelijke eigendom waren van de Unie had elke section van de Unie het recht om er haar eigen zeden en gewoonten in te voeren. Dit was een weerlegging van de leer van Stephen Douglas die de

plaatselijke souvereiniteit had verdedigd en theoretisch gesproken was het ook een veroordeling van de Republikeinse partij die zich tegen de uitbreiding van de slavernij verzette.

De leer van de extreme voorstanders van de slavernij kon alleen tot burgeroorlog leiden. Indien men deze buiten beschouwing liet bleven nog twee redelijke tegenover elkaar staande opvattingen over . Deze kregen bij de senatorenverkiezing in Illinois op treffende wijze gestalte in twee rivalen-kandidaten : Stephen Douglas , gewezen senator en kandidaat voor het presidentschap en Abraham Lincoln ,gewezen lid van het Huis van afgevaardigden en advocaat in Illinois. Hij kwam op voor het standpunt van de Noordelijken hoewel zelf geboren in het Zuiden. Hij was bekend om zijn eerlijkheid, zijn gezond verstand en zijn gevoel voor humor. Lincoln hield van goedwillende mensen, hij was er zelf een van. Later zou men spreken van “ *Honest Abe*. ”

Abraham Lincoln had een moeilijk leven. Hij kwam uit een bescheiden gezinnetje uit een " *cabin* " of houten optrekje aan de grens en had jong zijn moeder verloren Hij bleef alleen met zijn vader die een arme pionier was . Hij was " *a child of the frontier* " , een kind uit een ruwe omgeving waar men geconfronteerd werd met de *natives* en problemen had met recht en gehoorzaamheid en waar men af en toe op de vuist ging. Ook de jonge Abraham kende iets van vechten.

Lincoln was een magere man van 1,93 m groot met wat flodderige zwarte klederen en houterig voorkomen wat hem het uitzicht gaf van een clown tot jolijt van de mensen en hij voelde zich goed in die rol. Wanneer hij te paard reed kwamen zijn voeten haast aan de grond . Hij had slechts rudimentair onderricht genoten, vijf scholen gedaan maar uiteindelijk liep hij maar één jaar school " *Toen ik de meerderjarige leeftijd bereikte “ zei hij “ wist ik niet veel. Ik kon lezen, schrijven en de regel van drie toepassen. En daarna ben ik niet meer naar school geweest... “* maar toen zijn vader hertrouwde bracht zijn stiefmoeder vijf boeken mee : *de bijbel, de Fabels van Esopus , Robinson Crusoe, Pilgrim's Progress en Sindbad de Zeeman*. Later las hij ook de redevoeringen aan Cicero , *Demosthenes* en de helden uit de stukken van *Shakespeare*. Deze mengeling van kracht en poëzie maakte Lincoln vrij.

In het begin van zijn loopbaan was hij enkel een helder, precies en welsprekend redenaar. Zijn glasheldere en kernachtige betoogtrant had hij vooral te danken aan het boek “ *Geometry* “ van *Euclides*. Lincoln was een bewonderaar van de toneelstukken van *Shakespeare* en wilde ook het equivalent zijn van de acrobaat Charles Blondin (1822-1897) die in 1859 op een koord de Niagarafalls overstak terwijl hij een kruiwagentje voortduwde waarop een kacheltje met een gebakken

ei. Dit belangrijke feit stond symbool voor de figuur van Lincoln die vaak moest koorddanseren om een compromis te bereiken.

Omstreeks 1850 had hij de politiek opgegeven voor de balie. Na 1854 bracht de controverse over de slavernij hem weer terug in de politieke strijd.

Lincoln predikte geen haat tegen de slavenhouders. Hij probeerde vijf jaar de kwestie in een geest van compromis op te lossen. Hij kon niet geloven dat de regering uit vrije en half vrije staten zou bestaan en wilde de Unie samen houden. Hij daagde Douglas uit om debatten te organiseren in verschillende steden in Illinois om de slavernij te bespreken. Douglas aanvaardde. Alle farmers van de omtrek organiseerden een ruitersstoet met wagens, toeters en bellen en een soort majoretten die de 32 staten van de Unie voorstelden. Daarachter kwam een treurende figuur in het zwart, met het opschrift Kansas een andere met jonge mannen die met de bijl hekpalen kliefden als hulde aan Honest Abe. Toen de helden aankwamen schrok men van het contrast: de gezette, strijdlustige Douglas in zijn beste pak en Lincoln in een slecht zittende lange jas met zijn lange armen, geweldige voeten, roerende onhandigheid en verstrooidheid. Douglas verdedigde de plaatselijke autonomie van de staten ten aanzien van de slavernij. Harstochtelijke voorstanders van de slavernij eisten dat de slavernij zou beschermd worden door federale wetten wat echter ook niet gewild werd door Douglas en de Republikeinen van het Noorden. (In de 19^e eeuw waren de Republikeinen een linkse partij.)

Samenvattend het kwam tot een burgeroorlog tussen Noord en Zuid maar het klopt niet helemaal dat de Amerikaanse Burgeroorlog voor de bevrijding van de slaven op de plantages in het zuiden werd gevoerd. De directe aanleiding was een compromis en de verkiezing in 1860 van de Republikein Lincoln tot president van de Verenigde Staten. Hij werd in zuiden gezien als een rabiate aanhanger van het abolitionisme dat de afschaffing van de slavernij voorstelde maar dat was het niet. Hij wou dat de slavernij zich niet zou verspreiden in de nieuwe staten die bij de Unie aansloten. In de zuidelijke staten mocht de praktijk van de nieuwe president blijven bestaan. Lincoln dacht, zoals Thomas Jefferson dat de slavernij vanzelf zou verdwijnen na verloop van tijd. In de zuidelijke pers werd Lincoln afgeschilderd als de baardige duivel en de secessie oorlog begon zo goed als meteen na zijn verkiezing. Het zuiden wilde zijn economisch systeem en levensstijl niet opgeven.

Lincoln was uitsluitend met stemmen uit de Noordelijke Staten (Californië en Oregon) verkozen. De zuidelijke Staten scheidden zich vervolgens af en vormden de Geconfedereerde Staten van Amerika.

Lincoln kreeg van in zijn eerste ambstermijn te maken met de grootste interne crisis die de Verenigde Staten zouden meemaken : de Amerikaanse Burgeroorlog. Lincoln wilde in de politiek een evenwichtskunstenaar zijn naar het voorbeeld van de acrobaat Bowlin en deed alles om niet van de koord te vallen hij was tenslotte zelf een " cavalier " uit het zuiden en aarzelde nog maar de radicalen uit Boston spoorden hem aan tot actie. Ondanks verlies aan mensenlevens was hij compromisloos en wilde kost wat kost de Unie behouden

De president kondigde in 1862 –tijdens de Amerikaanse burgeroorlog - al de zogenaamde Emancipatieproclamatie af. De verklaring hield in dat meer dan 3 miljoen slaven in de Geconfedereerde staten, die zich afscheurden van de V.S. , de vrijheid kregen. In 1863 trad ze in werking maar het zou duren tot 19 juni 1865 voordat zwarte Amerikanen die in Texas woonden daarvan ook op de hoogte waren.

Op die dag, ongeveer twee maanden nadat de geconfedereerden zich hadden overgegeven, bereikten de noordelijke troepen de stad Galveston in Texas.

Hun melding dat zowel de Burgeroorlog als de slavernij voorbij waren, leidde tot een feestvreugde bij de bevrijde slaven. Een jaar later vond in Texas de eerste officiële Juneteenth-viering plaats Juneteenth wordt nog steeds in heel de V.S. gevierd.

Het laatste schot van de oorlog viel op 14 april 1865 . Abraham Lincoln had zich die dag s' avonds met zijn echtgenote naar een theatervoorstelling begeven. Een overspannen toneelspeeler, fanatieke aanhanger van de zaak der zuidelijken , *John Wilkes Booth* , drong in de loge van de president en schoot hem een kogel door het hoofd. Hij werd bewusteloos naar een huis in de buurt van het theater gedragen “ *Zijn uitgeteerde trekken kregen een uitdrukking van onuitsprekelijke vrede* " vertelde een van zijn secretarissen. De volgende morgen vroeg stierf de president.

In 1980 was Texas de eerste staat die Juneteenth bekrachtigde als een officiële feestdag. De Amerikaanse senaat heeft in juni 2021 een wetsvoorstel aangenomen om van Juneteenth een nationale feestdag te maken.

Lang na Lincolns dood eerde de Amerikaanse natie haar grote leider met een imposant memoriaal aan de oever van de Potomac in Washington. Achter het reusachtige beeld van de president staat de tekst :

“ I THIS TEMPLE
AS IN THE HEARTS OF THE PEOPLE

FROM WHOM HE SAVED THE UNION
THE MEMORY OF ABRAHAM LINCOLN
IS ENSHREINED FOR EVER “

Slotbeschouwing : Lincolns politieke carrière stond in het teken van empathie , rechtschapenheid en dienstbaarheid aan de principes die de founding fathers hadden vastgelegd. Het tegendeel van de voorlaatste bewoner van het Witte Huis die zijn beleid baseerde op polarisering, populisme en zelfverheerlijking. Hij zou vandaag geschokt zijn over een democratie waarin geld en macht onlosmakelijk met elkaar verweven zijn. Ook zou hij verontwaardigd zijn over de immense en groeiende ongelijkheid tussen de rijken en de armen. Hij deed een oproep tot de zuidelijke staten waar nauwelijks iemand voor hem gestemd had. " We zijn geen vijanden maar vrienden ". Een jaartje bijscholing over zaken als vrouwenstemrecht , de V.N. en Twitter, en dan kan Lincoln er aan beginnen “ schreef Ruben Mooyman (De verrijzenis “ Abraham Lincoln, de oerdemocraat “ (De Standaard 3 april 1918).

Joris Luyckx